

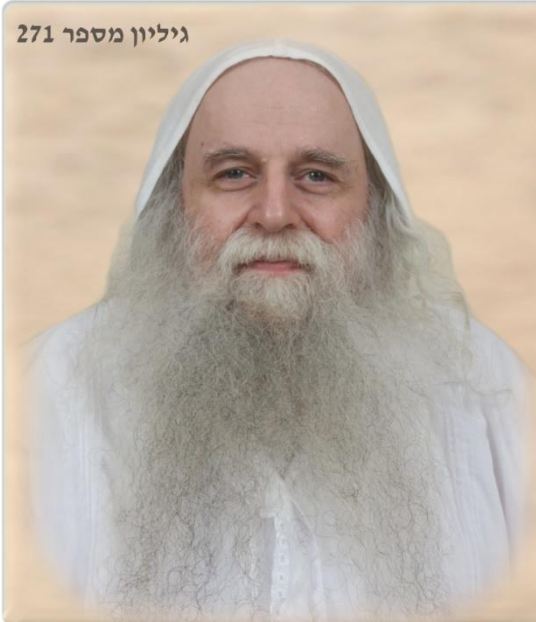

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת לך לך תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il
בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il
סרקו להורדה
© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת לך לך תשפ"ו – בחירה חפשית ואחריות אישית

אז יש בחירה חפשית – להיות צדיק או להיות רשע. אם אין בחירה חפשית, העולם בשביל מה, בשביל מה לו לה' יתברך העולם הזה? הוא ברא את כל העולמות ובמיוחד את העולם הזה, כדי שתהיה בחירה חפשית בין טוב לרע. בעולמות עליונים "לא יגָרָךְ רַע", כן, בעולם האצילות "לא יגָרָךְ רַע". לא יגרך רע, אז אין בחירה שם. פה 'רַבּוֹ רַע מְעוּטוֹ טוֹב' – יש פה בחירה, וקשה מאד לבחור, מאד מאד.

צדיקים עוברים מיליארדים של נסיונות, רק שאצל אברהם אבינו זה עשרה נסיונות גדולים, אבל ודאי שהיו לו ביני וביני בלי סוף בירורים ונסיונות וקשיים ומלחמות עם עצמו, עם היצר שלו, עם היצר הכללי, ברור. אם לא היה נלחם, הוא לא היה צדיק. למה האדם נקרא צדיק? על שהוא נלחם ביצר שלו ומנצח אותו.

הוא הפך את היצר הרע שלו ליצר טוב. דוד המלך הרג אותו בתענית. מה יותר טוב, להפוך אותו לטוב או להרוג אותו בתענית? הכל טוב. הכל לפי יכולתו של הצדיק, של הדור, של התפקיד, לפי הסיעתא דשמיא. אדם תמיד עושה השתדלות, אבל התוצאות בידי שמים. תוצאות בידי שמים.

"ארבעה נכנסו לפרדס", ורק רבי עקיבא נכנס לשלום ויצא בשלום. למה? ולמה אחרים נפגעו? אחד "הציץ ונפגע", אחד נהרג, אחד "קצץ בנטיעות" והפך להיות רשע. רק רבי עקיבא? אז הנה, ארבעה ביחד, כולם גדולי ישראל, וכל אחד היתה לו איזו טעות. מובא במאמר של האר"י מה הטעות: הם רצו לתקן את חטא עץ הדעת ועשו כל מיני כוונות וכל אחד טעה במשהו. רק רבי עקיבא לא טעה.

במה טעה רבי עקיבא, אומר האר"י? בזה שהוא היה צריך לעשות את התיקון הזה לבד, לא לצרף אליו עוד שלשה. רבי עקיבא היה עניו, אז הוא צרף אליו עוד שלשה, ולא יצא מזה טוב, בקושי וברוך ה' שהוא נכנס לשלום ויצא בשלום, זכותו תגן עלינו.

אז אם כן, לבוא לצדיק ולהגיד לו 'אתה אשם. אתה בחרת בזה', במקום להגיד לו 'ה' יעזור לך, יתן לך כח' – איזו מין תשובה זאת, נכון?

אברהם אבינו מגיל צעיר חיפש את הבורא יתברך. משהו אחר מחפש איך לעשות כסף, ההוא מחפש איך להתגדל, ההוא מחפש איך להיות אמן, או להיות, לא יודע, כמו שאמרנו כל אחד יש לו

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת לך לך תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. ואתם יודעים שאנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

כן. פעם שמעתי איזה צדיק שהתלונן שקשה לו, היו לו לחצים מאנשים, מהחיים, אז משהו אמר לו 'אתה אשם. אתה בחרת את התפקיד הזה'. אז נשאלת השאלה באמת: האם זה בדיוק ככה? האם אברהם אבינו בחר להיות אברהם אבינו? נח בחר להיות נח? מה החלק של האדם בזה, ומה החלק שמלמעלה?

ידוע בכוונת האר"י שצריך לעשות התעוררות מלמטה שמעוררת מלמעלה – אבל גם בשביל ההתעוררות מלמטה צריך עזרה משמים. וגם כתוב בגמרא שה' ראה "שצדיקים מועטין – עמד ושתלן בכל דור ודור" – אה, אז הוא שתל אותם? אז הם שתולים? הם בחרו בזה או לא?

יש הרבה נשמות גדולות, יש נשמות פרטיות, נשמות כלליות. יכולה להיות נשמה גדולה והוא יהיה רשע גדול ולא יהיה צדיק גדול. מצד שני, ברור שהעולם לא הפקר, בטח עם ישראל לא הפקר – "וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וְבָא הַשֶּׁמֶשׁ", עד שמסתלק צדיק יש כבר צדיק אחר שימלא את מקומו. ויש בזה גם צדיקים גלויים ויש צדיקים נסתרים, תמיד צריך שיהיו ל'יו צדיקים.

בנוהג שבעולם, בן אדם בא ושואל אותי למשל ביעוץ הרוחני בקבלת קהל מה אני חושב, איזה מקצוע מתאים לו. באמת, אחד רוצה להיות רואה חשבון – אני רציתי להיות מורה בחינוך מיוחד, לא רציתי להיות רואה חשבון, זה לא עניין אותי – אותו זה מעניין. משהו אחר, מעניין אותו להיות רופא או להיות טייס. הדברים האלה הם סתם? לא, זה לא סתם. זה בא משמים. נטיות הלב, באיזה מקצוע לעסוק – הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. יש בחירה חפשית ואחריות אישית ביראת שמים, ביראת שמים.

אברהם אבינו ענק שבענקים, אין לנו תפיסה והשגה בו כלל, ובכל זאת, נתנסה בעשרה נסיונות ועמד בכולם. ואחרי נסיון העקדה הוא ביקש מה' שלא ינסה אותו יותר. לא נשכח מה קרה בנסיון הזה, שבגלל הנסיון נפטרה שרה אמנו, ה' יעזור.

בקיצור, יש פה שילוב בין הבחירה של האדם לבין התפקיד של האדם. תפקיד זה משמים. נניח, מלך ישראל, זה משמים מי מלך ישראל. אבל אם הוא יהיה צדיק או רשע, זה משמים? לא.

נטיה למשהו. הוא התעניין ב"מי בָּרָא אֱלֹהִים", האם יש מנהיג לבירה? אולי גם אחרים התעניינו, אבל הוא זכה שה' ענה לו.

פה זה אחד הדברים העצומים של אברהם אבינו – אברהם אבינו זכה שה' התגלה אליו ודיבר אתו וציוה עליו "לך לך", ובכל מיני הזדמנויות שהיה מתגלה אליו ומדבר אתו.

להבדיל, גם בלעם זכה שכביכול משמים התגלו אליו, כן, השם אלקים התגלה אליו – אבל הוא היה רשע, זה היה מתוקף תפקידו בתור רשע. הוא לא היה חייב להיות רשע, אבל הוא בחר להיות רשע. הוא היה יכול להיות צדיק אם הוא רצה. אם עשן רצה להיות צדיק, היה צדיק גדול יותר מיעקב, ככה אומרים חכמים, כי הוא מושרש בעולם התהו, שהוא עליון יותר מעולם התיקון. ואם היה מתגבר – וואו. אם קין היה מתגבר ולא הורג את אחיו, לא רוצח אותו – וואו. קין הוא גם בכור, נשמות של שורש קין הן נשמות גבוהות ביותר. כן, השאלה מה בוחרים, מה בוחרים. "כל הגדול מִקְבֵּרוֹ – יִצְרֹוֹ גְדוֹל הַיְמִינִי".

אז מה, צדיק שהולך ועובד את ה', מחפש את ה', כמו אברהם אבינו, עד שה' מתגלה אליו ואחר כך הוא מטיל עליו כל מיני משימות וכל מיני נסיונות – אפשר לבוא אליו בטענות ולהגיד לו 'אתה אשם. מה הלכת בדרך הזו? היית מוכר ירקות במקום זה ולא היה לך את כל זה', ככה זה? ודאי שלא. זה טיעון קשה מאד, נמוך מאד, להאשים צדיק למה הוא בחר להיות צדיק?!

חוץ מזה, יש צדיק ויש צדיק. יש צדיק למאה איש, יש צדיק למאה אלף איש, יש צדיק שהוא לכל עם ישראל – תלוי בנשמה שלו, תלוי בתפקיד שלו, תלוי בגלגול שלו.

אנחנו כולנו בדור הזה מגולגלים, אז אנחנו לא באים, איך אומרים, 'דף נקי', 'גליון נקי'. יש לנו עבר. גם אברהם אבינו – בא לתקן את חטא אדם הראשון, הוא ושרה, את החטא של אדם וחווה. אז מובן שזו לא טעות, וזה לא בגלל שהוא היה גאותן ורצה להיות רבי או רצה להיות גדול עולם, נשיא אלקים – לא. לא. "בדרך שאדם רוצה ללכת, בה מוליכין אותו", ועוד נשמה כזאת.

העולם נחשך. תחשבו, לא עבר הרבה זמן מנח ועד אברהם. מה, שכחו שיש בורא עולם? שכחו. היה צריך לשאול אם יש מנהיג לבירה הזו. הכל היה מלא בעבודה זרה. האמינו בעבודה זרה, ולא האמינו בה' יתברך?! עובדה. עובדה. למרות שהיו צדיקים פה ושם בכל דור, אבל האמונה בה' אחד?

ה' יתברך התפעל שהראשון שקרא לו אדון, שם אדנות, זה אברהם אבינו. אברהם אבינו. תקשיבו לזה, איפה אנחנו חיים? מה הולך פה? עד אברהם אבינו אף אחד לא קרא לבורא יתברך בשם אדנות.

מה זה שם אדנות הזה שאברהם אבינו קרא לו? – הוא האדון שלנו, הוא הבעלים שלנו, הוא ה'בוש' כמו שאומרים להבדיל, כן, הוא השליט, הוא המלך. אנחנו שייכים לו. מה אנו מה חיינו, אנחנו כלום, בן אדם הוא אפס – "אמת מלכנו, אפס זולתנו". עד אברהם אבינו אף אחד לא אמר את זה.

כל אחד עסוק בעולם הזה באינטרסים שלו, ברצונות שלו, בגאווה שלו, בקריירה שלו, במה שבא לו במה שלא בא לו, במה שנראה לו ומה שלא נראה לו – שאלו אם יש מנהיג לבירה הזו? ושאלו כן אז הוא האדון שלנו? אם הוא האדון – אנחנו עבדים שלו, אנחנו צריכים לעבוד אותו יתברך.

"אברהם אֱהָבֵנִי", ה' מעיד על אברהם אבינו שהוא אהב את ה'. "אברהם אֱהָבֵנִי". ולא היה לו קל, עשרה נסיונות לא קלים בכלל. והוא עמד בכלום. גם במלחמה שהיה צריך ללכת להלחם כדי להחזיר את לוט, שלא היה צדיק יסוד עולם לוט, הוא מסר את

הנפש להחזיר אותו כי ממנו בסופו של דבר יצא משיח בן דוד – וזו לא התכונה שלו, הוא מרכבה לחסד ולא מרכבה לגבורה, אברהם אבינו. לעקוד את הבן שלו ולהעלות אותו לעולה? זה הפוך מהמדה שלו. המדה שלו היא מדת החסד.

מה זה אומר שהוא מרכבה לחסד, ויצחק מרכבה לגבורה, ויעקב אבינו מרכבה לתפארת? מה זה אומר? מה זו המרכבה הזו?

תשמעו, אלה מושגים מופשטים של הקבלה הקדושה, אבל כדי לשכך את האזן: מי שמרכבה לחסד קודם כל הוא אוהב לעשות חסד, הוא כולו חסד, במחשבה דיבור ומעשה הוא עסוק בעשית חסד – עד כדי כך שמשמים בוחרים בו להיות מרכבה למדתו יתברך, לספירת החסד. זאת אומרת שהחסד יורד דרכו לעולם. ולכן הוא צריך להתפלל על הרשעים בסדום ועמורה אולי אולי בכל זאת אפשר להציל אותם.

זאת אומרת שיש פה התקשרות הדדית בין הצדיק לעליונים, בין העליונים לתחתונים לצדיק, בבחינה הזו שהוא מרכבה לחסד – ובכל עניני החסד הוא מעורב. כן, ה' אומר 'מה, אני אסתיר מאברהם מה אני הולך לעשות? אברהם הוא מרכבה לחסד, הוא צריך לדאוג לרשעים, הוא צריך לדאוג לכל העולם, הוא אב של כל העולם'.

הוא הקים אש"ל להאכיל את העוברים והשבים, ללמד אותם את דרך ה' – זאת אומרת, גם חסד בגשמיות גם חסד ברוחניות. התחסד עם קונו: מי פרסם את שמו של ה' יתברך? אברהם אבינו. הוא עסק בהפצה, בפרסום שמו של ה' יתברך. למה? למה הוא לקח על עצמו דבר כזה? מי ביקש ממנו? שיש בבית, ישתה תה, ישתה קפה, ויעביר את החיים, יעשה מה שבא לו.

אה, הוא פרסם את שמו של ה' יתברך בכל העולם במסירות נפש. זה עלה לו כמעט בחיים, נמרוד זרק אותו לכבשן האש. זה בער לו בעצמות פרסום הנס של ה' יתברך, פרסום השם של ה' יתברך, פרסום דרך האמונה, מגיל אפס, מגיל שלש הוא הכיר את בוראו. הפריע לו שה' יתברך כביכול בגלות. מלא אלילים, מלא הכל – איפה בורא עולם, להבדיל? הפריע לו, כמו שלדוד המלך הפריע שאין מקום להשראת השכינה, אין לו בנין, יש רק היריעה, האהל. הוא יש לו בית ולשכינה אין בית? – זה הפריע לו.

הנה, התעוררות של הצדיקים לכבוד שמים, לעשות את התפקיד שצריך לעשות, לתקן עולם במלכות שדי"י – מה זה, זה ציווי! להאמין בה', לאהוב את ה', לפרסם את שם ה'. כמובן, התורה אז עוד לא ניתנה, אז זו גדלותם, שהם קיימו הכל עוד לפני שניתנה, אבל התורה תורת אמת.

אם כן, רבותי, הוא מרכבה לחסד אבל מנסים אותו גם בגבורה. הוא צריך להתגבר על עצמו וללכת להעלות את בנו לעולה, וללכת להלחם ולהרוג נפשות כדי להציל את לוט, כי זה רצון ה'. זאת אומרת, תראו איך ה' יתברך מנסה אותו מכל הכיוונים, מכל הכיוונים. זכותו יגן עלינו. "אברהם אֱהָבֵנִי", איזה תואר. מי יכול להדמות לאברהם אבינו.

אז הענין של המרכבה זה לא ענין פשוט – גם בגשמיות הוא צריך לעסוק בחסד כי הוא מרכבה לחסד, וגם בבית דין של מעלה הוא מייצג את החסד, וגם מוריד שפע בעולמות בזכות החסד, ומלמד זכות. דוגמא: כמו שהיה רבי לוי יצחק מברדיטשב, שהיה סגנון של ישראל, היה מלמד זכות, זה היה אצלו ענין גדול, מרכזי, חוץ משאר דברים שגם היו אצלו חשובים – אז אצל אברהם אבינו הוא מרכבה לחסד, מרכבה לחסד בעולם חשוך, בעולם מלא רשעים, כופרים, מה שהיה בזמנו, הָפֶךְ הַחַסֵד וְהָפֶךְ הָאֱמוּנָה וְהָפֶךְ הַקְדוּשָׁה.

אפילו לוט שגדל אצלו, עניין אותו הכסף, לא עניין אותו החסד, עניינה אותו הגשמיות. קצת הוא קלט משהו מאברהם אבינו מבחינה חיצונית, מבחינה פנימית לא, הכל היה מעוות.

למה? אברהם אבינו לא היה רב טוב? לא היה מורה טוב? הוא לא ידע ללמד אותו? הוא לא ידע לחנך אותו? – הוא ידע ללמד אותו ולחנך אותו. הוא לא נתן דוגמה אישית? הוא נתן דוגמה אישית. הוא לא התפלל עליו? בוודאי הוא התפלל עליו. אז מה קרה? – אה, יש בחירה חפשית.

יש בחירה חפשית ואחריות אישית. לוט בחר להפרד מאברהם אבינו כי הוא רצה ללכת דוקא לסדום ועמורה ולא למקום מתוקן יותר כי עניינה אותו הגשמיות. והוא גדל אצלו בבית, בן משפחתו.

הבחירה לא מתבטלת. ויראת שמים לא עובדת בירושה. ולא נדבקים ביראת שמים. צריך לעבוד על זה.

אז כל צדיק ודאי שהוא בוחר להיות צדיק, כי הוא רוצה לעשות עבודתו יתברך על הצד הטוב ביותר. ואם משמים מתגלים אליו ומטילים עליו כל מיני תפקידים כמו על אברהם אבינו – אז ודאי שהוא עושה מה שאומרים לו, כמו שכל הנביאים הקדושים השתדלו לעשות מה שה' ציוה. ואם הם לא עשו, נענשו.

כן, אז חוץ מכל המעשים המופלאים של אברהם אבינו, הוא הגיע למצב שהביא לגילוי פנים בעולם, לא רק שידעו שיש בורא עולם, לא רק שהוא אדון על העולם, לא רק שהוא אחד ושמו אחד – אלא הוא גם מתגלה, מתגלה לבריותיו, לצדיקיו.

ופה זו מסכת מופלאה: ה' יתברך שאין לנו תפיסה והשגה בו בכלל, אין לו דמות הגוף – הוא מדבר עם הצדיק, עם אברהם אבינו, מתגלה אליו, בבחינה של א"ל שד"י, למרות שכתוב גם בשם אלקים. אבל בעיקר – הוא מתגלה אליו.

איך זה? איך ההרגשה? מה חש בן אדם שה' מתגלה אליו באמת? שפתאום הוא מדבר אליו, בורא עולם? איך ההרגשה? כנראה זה משהו מופלא מאד, כי ה' יתברך נזהר. כשהוא התגלה למשה רבינו הוא התגלה אליו בהתחלה בקול של אביו עמרם, וגם לשמואל הנביא אותו דבר, הוא חשב שזה עלי שקורא לו. למה? כי כנראה זה לא דבר פשוט שהבורא יתברך מתגלה לבן אדם, אפילו בחלום הלילה, אפילו במדרגות שהן נמוכות יותר מנבואה.

יש מדרגות של רוח הקודש, ודוד המלך גדול בעלי רוח הקודש. אחר כך מעליהן יש מדרגות של נבואה, גדול הנביאים משה רבינו. בין משה רבינו לשאר הנביאים יש פער עצום בנבואה, זו לא אותה דרגה. ובכל זאת, מתגלים מלאכים, מתגלים נשמות של צדיקים, לפעמים מתגלה לאדם הנשמה שלו, לפעמים גלגול קודם שלו, כל מיני צדיקים, כל מיני ענינים, הכל כתוב בכתבי האר"י הקדוש, כל מיני... ויש גילוי אליהו הנביא – אבל גם ה' יתברך בעצמו מתגלה.

תארו לכם, עוד מעט ה' יתגלה לכולנו, לכל הבריאה. איך נעמוד בזה בדיוק? אם לא נהיה צדיקים וקדושים ונכין את עצמנו, אוי אוי... במותן תורה פרוחה נשמתנו. מי יכול לשאת את זה? משה רבינו היה יכול לשאת את זה. הוא היה קדוש עליון, אין לנו תפיסה והשגה בו. ה' היה מדבר אליו כמו בן אדם לבן אדם, "פָּה אֶלְיָהוּ אֶדְרָבּוֹ" וּמִשָּׁה לֹא הָיָה מְרִטִיט גּוֹפוֹ, וְלֹא הָיָה מִתְעַלֵּף. הוּא הָיָה שׂוֹאֵל. הוּא הָיָה יֹכֵחַ לְשֹׂאֵל אֶת ה' יִתְבָּרַךְ מֵה שֶׁהוּא רֹצֵה מֵתִי שֶׁהוּא צָרִיךְ, לֹא בּוֹמִינִים מִיּוֹחֲדִים עִם הַכְּנוֹת מִיּוֹחֲדוֹת כְּמוֹ שְׁעוֹשִׂים הַנְּבִיאִים.

הנה, אברהם אבינו, רואים פה שה' מתגלה אליו. זה מדהים. זה לא נתפס. תחשבו על זה. תחשבו שמחר ה' מתגלה ומדבר אתכם

– לא בדמיונות, אמתי, לא מחלה, משהו אמתי. איך עומדים בזה? איך ממשיכים הלאה? איך מתיחסים לזה? איך יודעים שזה ה'? אומר הרמח"ל הקדוש שהנביא שמקבל את הנבואה אין לו שום ספק שזה ה' יתברך. זאת אומרת, יש כאן התגלות איכותית שבה יודעים מי מדבר אתך – גם כי ה' מכריז ואומר מי הוא, וגם בגלל החוויה של ההתגלות, כמו שכשאתה מדבר עם מישהו להבדיל, אתה רואה שמישהו מדבר אתך, זה לא דמיון.

אז אברהם אבינו גרם להתגלות של ה' בעולם. והשליחות שלו הייתה מרכבה לחסד, שזה לא משהו מושלם כי אי אפשר ללכת רק על פי החסד. אז ניסו אותו גם בענין הגבורה. ויצחק אבינו – מרכבה לגבורה. גם זה לא מושלם. הדבר המושלם היחיד זה הקו האמצעי, התפארת, שזה יעקב אבינו, שכל ילדיו היו צדיקים. לא שלא היו תקלות, היו שם גם תקלות, אבל היו צדיקים, לא היו רשעים חס ושלום. מבינים?

אז כל אחד מהאבות הוא מרכבה למשהו אחר. ודוד המלך מרכבה למלכות. אין כמו דוד המלך, זכותו יגן עליו. אז כל אחד כזה – האם הוא בחר? הוא בחר, כן, הוא בחר לעבוד את ה'. ואחרי שהוא עובד את ה' והיצר מנסה להפיל אותו מיליון פעמים ולא מצליח – משמים מתחילים לקרב אותו יותר ויותר, "מִעֲשֶׂיךָ יְקָרְבֹּךָ", עד שהוא זוכה אם הוא זוכה, אם זה הזמן, אם זה התפקיד שלו, להתגלות אמיתית, רוח הקודש, שאר המדרגות, נבואה, כל דרגות הנבואה.

וזו המטרה של הבריאה – התגלות של ה', לכל הבריאה, לא רק ליחידי סגולה. יחידי סגולה מחזקים את האמונה שלנו מתוך שהם זכו לדבר הזה, אז כולנו אומרים יואו, יש מנהיג לבירה. יש בורא עולם. הוא יתגלה. הוא התגלה והוא יתגלה. ואולי כל אחד יכול לזכות, כי כתוב שכל אחד יכול להיות כמשה רבינו. אבל צריך להתאמץ. גם אם יש לו נשמה פשוטה, הוא יכול לקבל תוספות מלמעלה ולהיות כמשה רבינו, כן. צריך לעשות את הדרך הנכונה.

הדרך הנכונה היא לא רק ללמוד תורה בשכל – אלא ללמוד תורה לְשִׁמָּה. ואם אתם רוצים פירוט, תקראו את הספר הקטן שלנו שנקרא 'דרך עץ החיים'. זו הדרך שלנו שזכינו לקבל מתנת חנם בשביל עם ישראל.

ומי שהולך בדרך הזו אז ככל שהוא יתאמץ – בעזרת ה', ה' יקרב אותו יותר, כל אחד לפי הדרגה שלו, לפי השליחות שלו, לפי ההתאמצות שלו. "לְפָנַי אֶעֱבֹר וְאֶגְרָא". ואם לא יזכה בעולם הזה, יזכה בעולם הבא. זה לא הולך לאיבוד. מצוות ומעשים טובים לא הולכים לאיבוד.

מבינים, רבותי? אז על זה רצינו לדבר, על הענק שבענקים אברהם אבינו, קצת להתעמק בענין הזה.

ה' יאיר את עינינו ואת עיני כל הדור הזה המסכן, שנעבוד את ה' לְשִׁמָּה, ונזכה גם אנחנו שתהיה התגלות משמים ויבוא משיח במהרה ברחמים, בלי נסיונות קשים ובלי דברים קשים כי הדור לא יכול לעמוד בכלום. אנחנו כולנו אנשים פשוטים ודור יתום. אז תתפללו שהגאולה תבוא ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא לפרסם את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל

מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו

באהבה! ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום, וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – כשאין מילים שירה פורצת

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ח' חשון תשפ"ו

א. לקטוף ניצוצות של חיים מעצי החיים,
לעכל אותם ולהאיר לאחרים!
את החיות צריך למצוא,
ולפסול את העצבות.
הילחם על השמחה
ונצח את רוח השטות!

העולם ללא דבקות הוא ריק ומתסכל
תחפש ולא תמצא – מלבד בתורת ישראל.
ילדים מתבלבלים בבחירות מוטעות,
או שתבנה אותם מבפנים
או יטרפו אותם דעות כוזבות.

עד שיבוא משיח – צריך נשימה ארוכה,
לא להתעייף בדרך,
ולא לטמא את הנשמה!
לאט אך בטוח ה' ית' מתגלה
הוא יוצא מן ההסתר, ואותך הוא רוצה.
הוא לא יוותר עליך
ועל שום ניצוץ דקדושה,
ארגן את הבית במהירות
כי בעל הבית נמצא!

גילוי פנים, זו אחריות מורכבת ותובענית,
או שתאכל בעצמך – או יאכילו אותך בכפית.
הפתעות רבות בדרך,
ואיננו מוכנים.
הצדיקים רועדים מפחד
ומה יגידו אזובי הקיר?
לכן מומלץ בחום לעסוק ב'דרך עץ החיים'
כך יגדלו סיכוייך לזכות לקרבת האלקים.
"וּפְתָאֵם יבוא אל היכלו האדון"
השאלה הנשאלת: האם קִיְמַת תורתו?
הבריאה אינה תעלומה וודאי שלא משחק לידים,

כרגע יש לך אולי ספקות – כי אתה בהסתר פנים.
אך מוטב שתקשיב לצדיקים ולזקנים
הם יודעים את האמת ומה עוברים כאן בחיים.
כשאדם צעיר יש לו כח, והוא חושב שהוא חכם
כאשר מתבגר מבין שאין כבורא העולם!
ב. כשאדם זוכה למבט האמת, הוא מבין את אמתת
מפת הקרב הפרטי והכללי – בשניה! לא צריך יותר.
ג. כאשר קשה לאדם הוא כותב לו כך שירים,
ומתוך נשמתו פורצים החוצה פנינים ועוד פנינים.
ד. השירה משחררת
ואומרת ואומרת
אלמלא השירה
כל זרימת השפע נעצרת
ה. הנפש הומיה ואין לה הפוגה
היא עוברת ביעף מסוגיה לסוגיה
ו. 'מה יש לך?' הם שואלים
ומה אתה יכול להגיד?
יש להם אוזן לשמוע נהמה ללא צלילים!
ז. אבא שבשמים דורש!
וידרוש יותר ויותר.
מי יתקרב אליו? ומי מאחור יִנְתֵר?
ח. האורות העליונים – לרדת לעולמנו נאבקים,
השאלה היא כמה אנשים הכינו עבורם את הכלים.
ט. העיקר: אל תהיה שטחי, ואל תעסוק בהבלים.
לא תמצא שם שום נחמה,
אולי רק כמה ניצוצים עשוקים.
י. אם הוא אוהב חושך – שיבושם לו,
יש כאן בחירה חפשית.
אני אוהב אור, קדושה, שמחה וקרבת האלקים!
יא. אתה חושב שהבנת? שהשגת את האמת?
כי אם הכלי שלך עכור, אל תאשים את השופט!
יב. מטרתי היא לעורר ולהקיץ נרדמים.
זה לא בא לי בקלות – לכן זה בא בשירים.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.
לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את 'ערב דא"ז מאת האדמו"ר מרחלין'. אלו שירי אמת להחיות את המת!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!